

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popșilor Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici a 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici a 20 bani se vând la librăria G. Cârjean în Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Noțiunea de stat și statul unitar.

I.

(3). Statul poate fi considerat mai întâi, din punctul de vedere al dreptului internațional, ca o persoană a dreptului ginților, și poate fi definit: „O comunitate independentă, organizată într-un chip permanent pe un teritoriu oarecare” (A. Rivier).

El mai poate fi considerat și din punctul de vedere al dreptului general și astfel privit, poate fi definit: „O persoană morală compusă, a căreia voință, formată din reunirea voințelor mai multora, în virtutea unei convențiuni, este reputată ca voința generală a tuturor și autorizată prin această rațiune a se servi de forțele și facultățile fiecăruia particular, pentru a procura pacea și siguranța comună” (Pufendorf).

Sau, după cum zice Cicerone, a căruia definiție rămâne și azi bună: „Est igitur res publica res populi: populus autem non omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus”.

Aceste simple definițiuni ne arată lămurit rolul statului, atât din punctul de vedere intern, cât și din punctul de vedere extern: *„Rolul său e buna și pașnică conviețuire a locuitorilor cari îl alcătuiesc, în virtutea unei convențiuni tacite sau exprese.”*

Trebue oare, pentru ca statul să-și îndeplinească în chip conștient acest rol, ca el să fie format din locuitori aparținând aceleiași rase? Trebuie, cu alte cuvinte, ca el să fie unitar, pentru a-și pute face datoria în înțelesul cel mai înalt, cel mai ideal al cuvântului?...

Acți e toată chestiunea. Căci dela răspunsul ce se va da chestiunii atîrnă dacă politica de desnaționalizare și de maghiarizare forțată, pe care statul maghiar o practică, se justifică într-adevăr de o necesitate reală, imperioasă, sau dacă această politică, întemeindu-se pe un plan fantastic, hazardat, artificial, constituie — după cum am afirmat într-un articol precedent — un pericol constant pentru

buna și pașnică conviețuire a cetățenilor.

Dacă cugetăm puțin asupra lucrului, ce vedem? Vedem, că atât la om, cât și la mulțimi sunt idei și interese cu mult mai scumpe decât ideea de stat, — vorbim, bine înțeles, de norma generală și sănătoasă, fără a ne preocupa deocamdată de acele „idei” cronice, trecute la unii în manii. Așa, atașamentul la limbă, la datine, la port, la religie, la proprietate, sunt sentimente cu mult mai puternice decât acela de atașament la stat.

Și lucrul se explică: Statul e o formă trecătoare, convențională, supusă fluctuațiilor și modificărilor; acei cari, în puterea unei convențiuni, au întemeiat cutare formă de stat, pot să o schimbe pentru o alta, pe care o cred mai potrivită și mai corespunzătoare intereselor lor, după-cum acei cari ridică un regim, în care își pun speranțe frumoase, pot să-și răstoarne și să-și înlocuiască cu altul, când își ved speranțele înșelate.

Alipirea la limbă, la datine, la port, la religie, la proprietate, sunt însă sentimente permanente, constitutive ale „eului” fiecăruia, — și din suma acestor sentimente se alcătuiește patriotismul luminat; acel lanț, care ne ține legați de pământul țerei unde am văzut lumina zilei, unde am trăit, unde am învățat a iubi, a urla, unde fiecare munte, fiecare șes, fiecare apă, fiecare stîncă se leagă de o amin-tire a noastră, înfrînd toate în sfera cunoștințelor, sentimentelor ori intereselor noastre, făcînd parte din noi înșine, din ființa noastră intelectuală, din firea noastră intimă.

Atașamentul la stat e atașamentul politicianului mai mult sau mai puțin interesat la menținerea cutărei anumite forme de guvernament, pe când atașamentul la limbă, la lege și la pământul strămoșesc e însuși patriotismul.

Sibiu, 25 Iunie n.

Rutenii. De când fericitorii patriei și-au propus să ajutore și să „mântuiască” pe bietii Ruteni din miseria, la care ocar-murile maghiare și favoriții lor pericunauți i-au adus, se trimite pe la ei din timp în timp câte un comisar ca să „studieze” stările lor, apoi se țin earăși conferențe, se vorbește multe, dar isprăva — tufă: miseria se înstă-pânește tot mai tare între Ruteni.

Acum de curînd a fost exmis un comisar guvernial cu acest scop la Rutenii din comitatul Ung. Cu acest prilej s'a ținut și o conferință în care s'a constatat, că ajuto-rarea Rutenilor merge cu greu, de oare-ce poporul e incult, fără carte, de preot numai în cele religioase ascultă și stă cu totul sub influența factorilor și usurarilor jidani și a cărcimarilor, cari sînt tot jidani.

Dar' ziarele maghiare — cari le scriu aceste — nu spun totodată și pricina din care lucrurile au ajuns aci. Guvernele maghiare împedecă humanarea popoarelor nemaghiare, prin siluirea limbii maghiare și prigonirea școalelor de naționalități.

La presiunea guvernelor preoții ruteni se maghiarizează și astfel se separă de popor. De aci urmează, că n'au influență asupra lui. Ear' drăguții de jidani, sînt favoriții guguliți de puternicii dela noi.

Aceste sînt cauzele adevărate ale miseriei Rutenilor: pécatele sistemului de guvernare, cari dacă se înstăpînesc la un popor, îl duc la sapă de lemn.

Procesul ziarului „Narodnie Noviny”. În 23 l. c. s'a pertractat la tribu-nalul din Budapesta un nou proces de presă, intentat ziarului slovac *Narodnie Noviny*, ce apare în T.-S.-Martin — pentru un articol, scris din prilejul prezentării în dietă a proiectului de lege pentru maghiarizarea numelor de comune.

Acusat a fost *Ambrosiu Pietor*, redactor al foii, apărător al acestuia înflăcăratul naționalist slovac, Dr. *Miloș Stefanovic*.

E interesant, că procarorul Hamersberg în vorbirea sa, în loc să se ocupe numai cu articolul încredințat, a amintit și de sîrbirea Palacky și a zis, că Ungaria încă stîmează memoria lui Palacky, dar' în Praga s'a fă-cut panslavism, și a adăus, că toastul fruntașului slovac *Dula*, cuprinde în sine tradare de patrie.

Procesul s'a sfîrșit cu condamnarea acu-satului, după-cum foarte bine a zis Dr. *Stefanovic* în vorbirea sa de apărare, „că ori el va apăra, ori ba, el știe că clientul său va fi condamnat”. Acusatul a fost osîndit la 8 luni închisoare de stat și 600 fl. amendă. Patria e mîntuită.

Proceduri odioase.

(7). A fost o năpaste pentru politica noastră, când o seamă de oameni prea puțin conștiențioși în alegerea mijloacelor de luptă și mult pătimiși în urmărirea unor scopuri nenorocite, menite a-i face pe ei singurii și atotputernicii stăpîni pe situație, — au transplatat prin contra-bandă proceduri odioase în viața noastră publică și mai ales în ziaristică.

Procedurile acestea residă în tatica nefastă de-a ataca pe ori-ce cale și de-a persecuta până în pînzele albe pe ori-cine dintre noi, care se încumetă a profesa alte vederi decât ale acestor oameni și dimpotrivă a ridica în slavă pe aceia cari se mărturisesc aderenți ne-con condiționați și de multe-ori chiar ne-re-sonați ai lor.

Cine nu-i cu noi, e în contra noastră, — eată principiul nefericit al oamenilor acestora, crezul lor în comba-terea adversarului, principiul lor funda-mental greșit — în luptă pe tărîmul public și publicistic al politicii noastre.

„Amicii noștri” e o expresie stereotipă rămasă proverbială de pe urma cel-or-ce au contrabandat la noi odioasele proceduri, ce ne-am propus a le supune aici unui sever rechișitor, dar' fără pa-tima și îngustimea de concepție a acelora pe care avem să-i combatem ca pe au-torii fatalului sistem de propagandă poli-tică.

Vom discuta cu seriozitatea și cal-mul cari denotă convingerea în aserțiuni și bunăvoință în tendențe.

Au fost timpuri — *tempi passati!* — în cari oamenii de cari vorbim au reușit, prin șiretlicuri istețe și prin du-plicități bine mascate, să-și câștige în-crederea multora dintre noi și sub ocrotirea mantie a încrederei acesteia să ope-reze în dragă voe. Pentru că, așa sîntem noi, cesti din Transilvania și Ungaria: buni dela fire și lesne crezători ori-cui care ni-se pare „de-al nostru”. Nu tre-bue multă osteneală nimînui dintre noi, ca manifestînd porniri frumoase și sen-timente naționale înflăcărâte — să ne poată câștiga simpatia și chiar concursul devotat.

Dar' pe cât de ușor acordăm noi încrederea și concursul nostru acelor

dintre noi cari știu să ni-l solicite, — pe atât de hotărît și definitiv lipsim de ori-ce încredere și de ori-ce concurs pe aceia, cari în loc de-a ne întrebuința buna noastră credință în favoarea cauzei naționale, o exploatează pentru propriile lor scopuri, de ordin inferior și une-ori chiar egoist și condamnabil.

Sîntem noi darnici și puțin esita-tori în acordarea încrederei noastre, dar' cine ne-a înșelat odată în speranțele și păreriile ce ni le-am legat de el, — poate fi sigur, că în viața lui nu se mai în-tâlnește cu o asemenea necondiționată bunăvoință. Și chiar dacă și-ar redo-bîndi încrederea noastră, — numai prin-tr'o sinceră părăsire a procedurilor odio-ase și a scopurilor reprobabile de altă-dată și-o poate redobîndi!

Ar fi de prisos să precisăm, că în-telegem aici pe acei puțintei, cari cu fală își dau numele de „vechi tribuniști” și cari constituie grupul de „amici” din jurul *Tribunei Poporului*.

Precisăm însă, pentru-că ceea-ce ne-a îndemnat să insistăm asupra procedurilor odioase pe cari le-am atins — e tocmai ținuta celor dela foaia din Arad, urmați de o vreme încoace cu o persistență re-gretabilă.

Când oamenii acestia nu erau încă cunoscuți de obștea românească în ade-vărată lor valoare, ear' unii dintre ei vor fi fost chiar onorabili în lupta lor, conduși de sincere tendențe naționale și animați de vederi largi, ear' nu cum fac impresia a fi acum, — atunci, — unii con-știenți, alții inconștienți — au introdus la noi păcatul de-a ne împărți în „ai noștri” cari singuri erau adeverații na-ționalaști și în „trădători”...

Dar' azi, păcatul s'a răsunat asu-pra autorilor lui și spre durerea tuturor Românilor s'a văzut, că au răsărit pie-sele pentru cauza națională din chiar rin-durile imaculaților de odinioară!

După încercări și experiențe atât de triste, — nu era decât foarte firesc să ne așteptăm cu toții la o revenire, la alte proceduri și la alte sentimente din partea celor-ce cu voea ori fără voea lor păcătuiseră greu în fața neamului.

Ne așteptam, ca oamenii acestia, reintrînd în viața noastră publică și în-temeiînd un organ al lor, — să se pē-trundă de principii de luptă mai potri-vite intereselor noastre naționale, decât acelea pe cari le profesaseră cu atătea

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Impresiuni din Coșbuc.

— „Balade și Idile”. —

Ochii ne strălucesc cu îndestulare, un suris vesel ne joacă pe buze, trăsăturile feței noastre tradează surprindere, ființa noastră în-treagă se învîlue de farmecul emoțiunii. Cefim în volumul de poezii „Balade și Idile” de G. Coșbuc. Înaintînd vers de vers un tremur plăcut, trece de-alungul corpului nostru; se pare-că o nouă viață revărsă cu prisosință razele sale binefăcătoare asupra noastră.

Prin imaginațiunea deșteptată trec icăone stranii, chipuri necunoscute ca tot atâtea dungi de lumină, lăsînd urme adînci neșterse după sine...

În timpul din urmă ne dedasem așa de mult cu creațiuni poetice mult puțin influen-țate de morbul numit al veacului: decepțiune, pesimism, încât cu greu putem învinge im-presiunea neașteptată, ce o produce asupra noastră atmosfera sînină din poeziile lui Coșbuc.

O lume nouă se deschide înaintea no-ăstră! Sunetele vesele, pline de vigoare de se perd aici une-ori în acorduri mai serioase, chiar triste, nu e ca să anzim strigăte de des-perare, dis-gust de viață, dor de liniște eternă, și să vedem în toată mărimea talen-tului pe poetul care pe lângă produse nepre-tențioase, ca idilele, dă bucați de valoare în un gen cu totul, opus în baladă.

Contemplînd frumusețile naturii, ce cu atîta simț le înfățișează până în cele mai mici amănunturi în dragălașele descrieri de

scene din natură; privim uimiți la cele-ce se petrec în scenele luate din viața dela țeară; cetim cu atențiune baladele sale, unde în-tîmplările precipitează cu înțime, se desvê-lesc sentimente profunde, luptă suflătoasă, sbucium. Pretutindeni mișcare vie, neastîmpăr ne întîmpină, ce atât de bine prinde sufletului nostru.

Abundanță de viață respiră versurile, vigoare tremur în frase.

Căldură dulce ne inundă... E senti-mentul de admirare pentru poetul, care plin de energie, de bărbăție, ne răpește spre ori-sonturi necunoscute; arată cum bucurii, plă-ceri ne încunjură, numai să le știm afla și ajusta.

Mulțumirea noastră nu se poate descrie. Rîncoiți în cugete și simțiri, împăcați în con-știență simțul de rezistență, dorul de traiu, de muncă, cu puteri îndoit se trezește în noi.

De unde efectul enorm al frumosului și moralului înalt? Pe ce teren se mișcă poetul? Care e izvorul lui de inspirațiune?

La cugetul acesta privirea noastră cade asupra poeziei „Mănoasă”.

Ce ne presintă poetul?

„Am să merg mai înspreasă.
Prin Dumbrăvi, ca mai demult
În privighetori să-mi pară
Glasul Linei, că-l ascult.
Mai știu eu ce-aș vrea să ascult?”

Curioasă stare. Flăcăul ar vrea să meargă în dumbrăvi ca mai de mult, să asculte în glasul privighetorilor glasul Linei. Foarte bine. Pe urmă mai știe el ce ar vrea să asculte?

Un zăpăcit nedumerit vorbește așa. Dar' de unde vine aceasta?

„Că n' zori Lina sta n' porțiță,
Ventul îi sălta n' coșită
Și-i făcea fiori în obraz,
Eu mergeam la plug în laz
Și când trec, Lina s'ascunde,
Parcă nici nu m'a văzut,
Îi vorbesc și nu-mi răspunde,
Nu-mi răspunde!
Și-o întreb, și nu-mi răspunde,
Și mă mir, ce i-am făcut?”

Acum înțelegem. O situație ne stă în-a-nte. El e surprins de purtarea aceea a iubi-tei sale; ori-cât își bate capul nu-i poate da de căpătîiu... În acest hal nu e mirare, că nu se pricepe el pe sine.

Cât de artistic e descrisă această stare. Ce potrivit continuă:

„Vreau de-aci să rump o floare!
Ochii unui ânger scump,
Au albastrul din cicioare
Și cicioare vreau să rump
Mai știu eu, ce-aș vrea să rump?
Că-n ameară venind pe vale,
Întâlbi pe Lina n' cale
I-am dat fragi, ea mi-a zis: „Na-le!
Doar i-am zis eu să-mi dai fragi?”
Ochii ei frumoși și dragi
Priviau tot spre poală rochii,
Ș'a pus Lina pe tăcut,
Și vedeam că-i umblă ochii,
Umblă ochii
Ca la șerpi îi umblă ochii,
Și mă mir, ce i-am făcut?”

E serioasă starea, când el exclamă:

„Să-mi pun capul pentr'o Lină,
Să mă fac un om pribeag!”

A distinge bine o stare suflătoasă din miile de mișcări, ce se petrec în inima omului, e mare merit, dar' a o și desvolta până în capăt cu cea mai strictă consecință,

a o scoate în relief, de sigur e o operațiune, spre care numai peană măiastră e chemată. În poeziile lui Coșbuc însă piesa aceasta nu e unica dovadă de analiză psihică adîncă, făcută cu pricepere.

Asemenea e și „Pe lângă boi”.

Scena decurge în zori de zi. Ficiorul merge la plug, pociind din bieu. Fetița îl cunoaște de pe bieu și cum țesea, sare re-pede dela rîsboiu. În grabă mare înălcește tortul, sparge un gîm.

Pentru-ce? Spune înasași:

„Am cap, dar' parcă nu-l mai am
Ce-aveam să-i spun? Nimic n'aveam,
Dar' era n' zori și eu voiam
Să întreb cum a durmit?”

Această situație, zăpăceală și aici. Acum însă poetul privește în sufletul altei persoane, îl observă bine, se retrage și pune înseși persoana să-și spună ce are la inimă. Această se întîmplă atât de natural, încât vedem în-murit copilă, care în naivitatea nevinovăției ui-se mărturisesc mai departe:

„Și vezi așa-i el, nu știu cum!
M'a prins de braț și m'a cuprins
Să mă sărute n' drum.
Dar' eu din brațe-i m'am desprins
Și l'am certat și l'am împins,
Dar' n'am făcut cu dinadins,
Și rău ce-mi pare-acum!”

O nu 'mi-e, că 'mi-am sîngerat
La prag piciorul într'un cuiu,
Dar' 'mi-e, că e păcat!

Om bun ca dînsul nime nu-i,
Și pentr'o vorbă rea ce-i spui,
El toată zulia lui
Muncă supărat!

Ce bunăte și ce nobleță! Câtă gingă-șie, naivitate cuprind vorbele ei. Nu e îngri-jită pentru sine, ci pentru „drăguțul” ei. Cine nu recunoaște îndată fetița română dela țeară? Cuminte, isteță, fragedă; iu obrajii înbujo-rați ne istorisește ea întîmplarea din zori ce o pune pe gânduri pentru ziua întreagă; și noi o ascultăm cu drag. Cum nu? Când ne vorbește așa ânger de copilă!

Scenele, precum vedem se petrec la țeară în stîlul poporului. Cercul acesta așa de puțin cunoscut, ce ascunde în sine comori ne-prețuite de frumșeți și poezie, îl ia poetul în primul rînd de obiect al gândurilor sale, ca izvor de inspirațiune. Talen-tul poetic și firea curat românească înăscută, mult a trebuit să o cultive prin petrecere în mijlocul poporului și, prin studiu sîrguincios asupra producțelor minții lui, până a ajuns a se identifica cu fe-lul de a gândi, de a simți și povesti, al țe-ranului nostru; până a ajuns să ne vrăjească scene din viața poporului, tablouri, în care se trăim cu eroii și eroinele sale, să avem parte în bucuria și întristarea lor.

Și în raportul acesta spiritual lui fecund pare neobosit și ingeniositatea lui nescăpată. Ca prin magie răsar una după alta scenele cele mai variate.

Ici descopere el sentimentele, dorințele, tainele ce încap în inima candidă, nevinovată a fetei din popor; colo depinge dragostea dela țeară așa cum e, adevărată, sinceră, sim-plă, o copie de pe natură.

Ea se leagă sub cerul liber, în aerul să-nătos dela sate, pe când stelele de pe bolta nemărginită zimbesc cu fericire și luna, mar-tor discret a legăturii sfînte, ține straje, vēr-sînd rîuri de lumină argintie și e atât de

perderi și nenorociri pentru cauza națională. Dar' nu! —

I-am văzut inaugurând un organ național — fără program mărturisit. I-am văzut prezentându-se blânzi și leali, dar atacându-ne cu furie, cu venin și fără pic de adevăr. I-am văzut de atâtea ori cum se sbat în duplicități respingătoare. I-am văzut posând uneori pe „intransigenții“, iar alte ori pledând pentru „aplanarea conflictului cu Maghiarii“, de oare-ce „situația e schimbată“. I-am văzut, în fine, aceiași dușmani ori-cărei discuțiuni pe principii și mănuiitori fără scrupul ai procedurilor odioase de a face personalități, de a persecuta, de a înjura, de a calomnia pe adversari, și de a aduce osanale adesea caraghioase „amicilor“.

Nu vom aminti decât chestiunea recentă a școalelor din Brașov. Cei dela *Tribuna Poporului* s'au încercat să combată articolele noastre, nu cu argumente, ci cu invective. Au căutat nu fondul lucrurilor, ci pe autor. Au plămuit „desmințiri“ false și le-au exploatat cu o desinvoltură disgustătoare.

Ei bine. Oamenii acestia sunt incorrigibili. Pentru-că atât: sunt recidivi în păcatele lor vechi.

Ce vreau ei? Mai speră se amăgească opinia noastră publică? Mai cred, că li-se trece și azi marfa discreditată? Le lipsește „politicianilor“ acestora și bunul simț politic și seriozitatea și calmul necesar discușiunilor serioase, argumentate, academice.

În schimb, își arată vechiul bagaj de perfidii, înjurături și fleacuri; își iau refugiu la același fatal arsenal de arme, cari se descarcă tot în ei!

Dar' pe acest tărîm mocirlos și scufundător nu i-am urmat și nu-i vom urma nici-odată.

Noi ascultăm numai de sentimentul public al poporului și acest sentiment e: *disprețul pentru procedurile odioase și dorul după discușiunile serioase.*

La asemenea discușiuni sîntem bucuri și gata a sta ori-cînd. De procedurile odioase însă, avem oroare și le vom infiera întotdeauna!

Nu întemeiăm pe adevăr și pe onestitate. Minciuna și lipsa de onestitate o vom combate totdeauna cu ultima energie, — din ori-ce parte ar veni ele!

Și „amicii“ dela Arad ar trebui să înceteze odată cu procedurile lor. Să le înmormenteze pentru vecii vecilor. Se înțeleagă și se asculte graiul autorizat al sentimentului obșteșc, în numele căruia se pretează că luptă.

Au trecut și nu vor mai reveni situațiile turburate de odioasă, când se putea pescui în turbure.

Azi se cere dela noi toți *solidaritate și luptă națională*. Dar' o solidaritate și o luptă sinceră, desbrăcată de

profundă, înecat flăcăul, decât să-l lase pe iubita, mai bine aprinde tot satul.

Apoi zăgărește durerea, ce cuprinde sufletul flăcăului, care se desparte cu jale de părinți, de frați și surorile sale, de soțul și iubita sa pentru a merge la cântănie, în amarul străinătății, și teama ce-l umele inima, că în timpul cât va fi departe, va șterge chipul lui din amintirea iubitei; dușmănia fetelor, ce școală satul întreg în cearta lor pentru un fîcior și alte scene, cari dau iconă deplină a vieții dela țeară, ce o cunoaște perfect și a trăit-o poetul nostru.

Toate aceste le face el în situațiuni create anume, unde eroii sînt în acțiune, viețuiesc, vorbesc, după-cum cere firea lor. Realitatea însăși trece pe dinaintea ochilor nostri. Cât de original e *Coșbuc* în privința aceasta.

Admirabil introduce el poporul în poezia de artă, așa precum e, cu gândirile, cu simțirile lui, cu graiul lui dulce ca mierea.

Gândirile țărănului, ce interpretează fidel istețimea lui înăscută, trecînd prin prisma poetului nu perd nimic din originalitatea și coloritul lor, fi răsar mai proaspete, mai întregi, atât de bine se unește modul de cugătare al poetului, cu al poporului.

Sentimentele fîciorului din popor se aseamănă într-o parte cu cele din inima poetului, se contopesc cu ele și isvoresc mai clare. Pretutindenea simplitatea și naivitatea specifice poporului, ne încântă și ne fermecă. Ca o linie ce adună în sine razele soarelui, pentru ale reda mai tîrziu cu mai multă putere, concentrează *Coșbuc* luminile gândirii, ce svîcnesc în mintea țărănului și primește în inima sa largă, palpitantă inimei lui, pentru a le împrăști mai intensiv, în lumină mai mare, mai viuă.

(Va urma).

toate tînuțele și păcătoasele preocupări și interese străine cauzei naționale.

Cei dela Arad se se scutură de tot ce-i leagă de vechile lor tradiții nenorocite și se între pe acest mînos tărîm. Ne vor găsi aici ca frați și ca tovarăși de luptă.

1848.

Aniversarea din București.

Ziarele ce ne sosesc din București se ocupă mai toate cu evenimentele din 48. „Epoca“ este ilustrată frumos cu portretele capilor mișcării.

Cum aflăm, capitala României e decorată frumos. La cîrjele festive au luat parte multe societăți cu drapelele lor.

Pe tot parcursul cîrjei, prăvăliile au fost închise și foarte multă lume, privia procesiunea din balcoane și dela ferestre.

Cronica anului.

Mediaș, 25 Iunie.

Sașii din scaunul Mediașului, au trimis 8 bărbați alesi la Sibiu, și al Sighișoarei 6 ca să se consulteze mai bine ca în rîndul trecut și să fie toți pe un cuvînt. Se spune, că din acestia se vor alege și se vor trimite la Pesta spre întîmpinarea Împăratului, care a promis că va deschide însuși dieta țerei. — Alaltăseară i-au ținut un chavirari deputatului B. (?), care se declarase în Cluj pentru uniune. (Org. Nat.)

Vâlcele (Előpatak), 25 Iunie.

Sesoul de băi, care se părea slab, e din cele mai reușite. Din Moldova și Muntenia vin multe familii boierești, parte de teama holerei, care se lățește, parte din pricina stărilor politice turburate. (Sattelit, 51.)

Serbările din Praga și presa maghiară.

Presa maghiară, varșă venin în supărarea ei, asupra serbărilor dela Praga.

Nu e vorba, e supărată ea pe toți Slavii, dar' cu deosebire pe Slavii din Ungaria, cari au cutezat a merge la Praga.

Eată ce scrie „Budapesti Hirlop“ la adresa acestora:

„Această nu o putem suferi, și nu putem permite ca guvernul să o suferă. „Tripartitul“ lui Verbozy, numește tradare de patrie atari înțelegeri comune, cu inimizii externi ai patriei. A avut dreptate dreptul avîtic pentru-că aceasta e negarea patriei, atacarea statului și a constituțiunii, conturbarea păcii interne și provocarea inimizii externe, ca se atenteze la viața poporului maghiar și să se alieze cu inimizii lui interni. În esență, ce s'a întîmplat la Praga e o conjurațiune, care nu-și pierde din însemnătate, ci din contră câștigă prin aceea, că s'a întîmplat publice, cu ocaziunea unei serbări.

Sînt asemenea aceste agitațiunilor daco-române, și dacă în contra acestora facem demersuri la București, trebuie să facem demersuri și la Viena, ca guvernul austriac să nu le suferă, și dacă pe agitatorii daco-români, aici acasă îi tragem la bariera tribunalelor, tot aceasta o merită și agitatorii panslavisti, Dula și soții sei. Și dacă Sirosmayer pentru călătoria sa la Kiev, a meritat admonițiunea Regelui, noi nu putem face deosebire între atitudinea opoziției croate de atunci și de acum.

Sîntem curioși, cum va purcede în cauză, energicul guvern al lui Báffy, nu amestecându-se în afacerile interne ale Austriei, ci susținînd ordinea în patria noastră. Pentru-că dacă noi ținem de plausibilitatea purtarea din Praga a Slovacilor, Serbilor și a Croaților, — atunci ce punibil mai putem afla în conduita lor?“

Și pe coarda aceasta continuă mai departe „B. H.“, cerînd aspra pedepsire a tuturor acelor Slavi, cari au cutezat să meargă la Praga.

„Budapesti Hirlop“ află cauza mișcărilor naționalităților din Ungaria în aceea, că Ungurii nu au armata lor proprie, și așa „agitatorii“ și „conspiratorii în contra statului“ nu se tem de nimic — și sfîrșește cu cuvintele: „Dar' dacă ar avea Regele maghiar, oaste maghiară, panslavii și daco-românii nu ar cuteza nici să se miște.“

O credem și noi, că le-ar trebui miliție, pentru-că atunci ar deslega chestia naționalităților prin puști și baionete, se vede, că gen-darmeria de care se îndatîneau până acum a se folosi, nu le este desajuns.

Chestiuni școlare.

Adunarea învățătorilor în Turda.

De sub „Cheia-Turzei“, Iun. 1898.

Un moment îmbucurător a fost adunarea de organizare a reuniunii învățătorilor gr-cat., ținută în anul trecut la Blaj. Multe inimi au tresărit la auzul acestui fapt și multe speranțe s'au legat de acest început demn. Că speranțele nu au fost zădărnice, și că baza pe care s'a purces prin înființarea de reuniuni învățătoresci în provincie, corespunde pe deplin așteptărilor, dovedește și adunarea despărțimîntului reuniunii învățătorilor români gr-cat. din protopopiatul Turzei, despre care cu plăcere vin a da următoarele informațiuni:

Adunării conchimate pe 9 Iunie a. c., i-a premers servicial divin, la care membri au asistat în corpore. Urmă: prelegerea practică ținută de președintele despărțimîntului *Simion Poruțiu*, învățător în Turda cu elevii școalei din Turda; tema i-a fost „pronumele personal“. Pentru grija și înlesnirea îndemnată cu care a desfășurat harnicul învățător prelegerea sa bine concepută, numai laudă și recunoștință merită.

După prelegere președintele deschise ședința.

Urmă disertațiunea învățătorului din Micuș, *Demetriu Călinaș*, avînd de obiect „învățătorul român și greutățile ce le întîmpină în cariera sa“.

Lucrarea d-sale luată din viața învățătorilor nostri a fost ascultată cu interes și des aplaudată.

Dînsul relevă importanța neasemuită a instrucțiunii în general, a școalei și a conducătorului ei.

„Școala, învățătorul și elevii sînt temelul, pe care se ridică edificiul culturii, — exclamă dînsul cu o nobilă vervă. Trece apoi la însemnătatea învățămîntului în anul poporului nostru și arată rolul subtil al învățătorului român de a instrui și educa tinerile mîlădite încredințate lui.

Cu argumente tari desvălește dînsul mai ales necesitatea și efectul binefăcător al creșterii religioase.

Describe în colorii vii greutatea ce are să întîmpine învățătorul nostru pe cariera sa spinosă apelează la ajutorul preoților, ca directori de școale și a senatelor școlare, pentru înălțurarea neajunsurilor și a greutăților; asfîrșește cu cuvintele bine simțite:

„Noi, frați colegi! considerînd toate greutățile ca niște furtune, ce vin pe neașteptate și tot pe neașteptate trec, să fim conștiți în sufletul nostru, să ne punem înaintea exemplelor bărbatilor învățați, ca Șincai, Maior și Clain și să le urmăm, ca astfel să ne putem mîndri cu numele de învățător.“

Se trece apoi la celelalte puncte ale programului, cari au fost discutate calm și cu demnitate.

Comitetului vechiu al reuniunii să exprime mulțumită pentru activitatea ce a dezvoltat. În special s'a mulțumit fostului președinte pentru conducerea înțeleaptă și cu tact de până acum, totodată e rugat pentru rămînerea și mai departe în funcțiunea aceasta, însă declină această onoare în favoarea învățătorului din Sind, Ioan Peștean ca mai înaintat în etate și mai vechiu pe carieră.

După acestea exhaiurîndu-se programul, președintele închise ședința, și oaspeții s'au depărtat ducînd cu sine impresii plăcute.

În program se luase un punct, în care delegații exmși din sînul învățătorilor pentru a asista în număr de cîte doi la fiecare examen II. semestral, înaintea adunării aveau a-și da seamă de starea instrucțiunii în diferitele școale, împreună cu eventuale observări critice asupra modului de propunere etc. De oare-ce însă nu toți delegații au fost de față și nu în toate școalele s'a ținut examenele, punctul acesta a rămas afară. Nu știu întru-cît punctul acesta se ia în genere în programele adunării despărțimîntelor, ori e numai un obicei local, la ori-ce cas însă multe se pot obiecționa contra lui. Împrejurarea, că învățătorii în atitudinea și activitatea ce o desvoltă conform chemării lor, să fie expuși criticii libere a colegilor în fața adunării întregi, poate conduce ușor la animosități.

Dar' a considera extensiunea ce poate lua o ședință în care se tratează în chipul acesta chestiuni privitoare, spre ex.: la 23 școale. Ideea că învățătorii să participe împreună unii la examenele ce prestat celalții, se poate numai salutară, dar' școlul nu poate fi altul decît acela, ca învățătorii să însușească unii dela alții, ear' nu pur și simplu să se critice reciproc.

Intru-cît pe calea aceasta s'ar avî în vedere uniformizarea și nivelarea instrucțiunii în întreg tractul, lucrul acesta se poate face și altfel.

Delegații se cuprindă reflexiunile critice în scris, să le trimită la comitetul despărțimîntului, apoi o comisiune instituită

anume spre scopul acesta, să censureze relațiile incuse și pe baza lor, să păsească în adunarea despărțimîntului cu propunerile concrete ce le-ar impune îmbunătățirea în general a învățămîntului.

De altfel chestiunea aceasta o recomand atențiunii binevoitoare a celor competenți.

Un participant.

Memoria lui Șaguna.

În Caransebeș.

Primum următoarea invitare: Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a tinerimei dela institutul teologic-pedagogic diecesan gr-or. român din Caransebeș, aranjează din incidentul aniversării de 25 de ani dela răposarea în Domnul a fericitului *Andrieu Baron de Șaguna*, arhiepiscop al bisericii ort. din Transilvania, metropolit al Românilor gr-or. din Ungaria și Transilvania etc. etc., o *ședință festivă*, Duminecă, în 14/26 Iunie a. c., în sala cea mare a „Comunității de avere“. Începutul la 5 ore după amiază.

Programa:

1. L. mormîntul marelui „Andrieu“, poezie de Z. Boiu, cor de bărbați de D. Cuntan.
2. Vieța și faptele marelui Șaguna, disertație, rostită de prof. G. Sîrb.
3. a) Unde ești; b) Consolarea, piese pentru orchestră de G. Caudela.
4. În memoria marelui Andreiu Baron de Șaguna, poezie ocațională de Alex. Muntean al lui Vasile, declamată de elevul de ped. c. III. Ioan Străin.
5. Pricasna „Lăudați“, cor de bărbați de A. Sequena.
6. Suvenire de Mehadia, solo pentru flaut de I. Klein, executată de elevul în c. III. de ped. N. Șola.
7. a) Sună buciul; b) Inn de sîrbare coruri mixte de Ioan R. Simionescu și Al Podoleanu.
8. Marșul Român, pentru orchestră, de Sofia Lapati.

CRONICĂ

Sibiu, 25 Iunie n.

Regele Alexandru al Sîrbiei și ex-regele Milan vor pleca peste câteva zile la Posarevaz, lângă Niș, pentru-că se asiste la desvelirea monumentului principelui Miloș, întemeietorul dinastiei Obrenovic.

Un steag din 48. Doamna Ipătescu, soția regretatului general Ipătescu, a făcut „Ligei“ o donațiune de mare valoare prin dl advocat Nențescu și anume: un steag care a servit la revoluția care a avut loc în Slatina la 1848, steag pe care stă scris cu litere cirilice Dreptate și Frație. Comitetul „Ligei“ se va intruși spre a vota o adresă de mulțumire d-nei Ipătescu.

O delegațiune a Slovacilor din Ungaria — la primarul din Praga.

După-cum se anunță, Slovacii din Ungaria, cari au luat parte la serbarea lui Palacky în o deputațiune, sub conducerea lui Dula, Salva și Halasa, au cercetat pe primarul orașului Praga, mulțumindu-i pentru primirea frățască ce li-s'a făcut. Primarul *Podlipny* le-a răspuns, că Cehii trebuie să le fie mulțumitori Slovacilor, pentru-că au venit la serbare, și prin prezența lor au ridicat splendoarea aceleia. — Apoi i-a sfîrșit vorbirea cu următoarele: „Chiar frații Slovaci sînt aceia, a căror soartă tristă adînc ne pîtrunde, și dacă nu ar fi venit, lipsa lor mai mult am fi simțit-o. Astfel cel puțin simțim că deși granița ne desparte, în inimile și sentimentele noastre totdeauna vom fi uniți“. Vorbirea primarului a aflat rîsunet viu în inimile asupriților Slovaci, — ear' presa maghiară varșă foc de necaz.

Canal între Marea-Baltică și Marea Neagră. Guvernul rusesc a aprobat proiectul unui canal de 1600 kilometri lungime, 650 metri lățime și 8 $\frac{1}{2}$ metri adîncime, care să unească Marea-Baltică cu Marea Neagră. Din acest canal 1400 kilometri vor da flaviile Dună, Beresia și Dniester, 200 kilometri vor fi lăcrate. Canalul acesta va costa 500.000.000 lei. Timpul de lucru e 5 ani.

Hatzinger — în pensiune. Dela Seghedin primim știrea, că vestitul Hatzinger, directorul temnițelor, care a chinuit atîția Români, a fost pus în pensie.... cam fără voce. De atunci cei întemnițați sînt tratați mai omenește.

Testamentul lui Exarcu. Publicăm mai la vale textul testamentului lui Exarcu: „Am cugătat totdeauna la mijloacele, cari pot mai bine se asigura dezvoltarea con-

științei naționale, în domeniul literaturii, științei și artelor. Căzînd de acest cugat, am creat împreună cu alți oameni de bine, prieteni ai neamului nostru, Ateneul Român și Societatea pentru învățătura poporului român, două instituții consacrate culturii intelectuale a omului, precum și Societatea filarmonică română și aceea a „prietenilor artelor frumoase“.

Pentru-ca această cugătare, care mi-e sumpă, să nu înceteze odată cu mine, am hotărît să las Ateneului Român toată averea mea. Institutii în același timp o eforie compusă din trei din colegii mei dela Ateneu, d-nii C. Boerescu, vechiul profesor la universitate, C. I. Disescu, actual profesor la universitate, și Dam. I. Ghica, secretar general al ministerului de externe.

Eforia aceasta va fi însărcinată cu administrarea averii pe care o las (această avere se compune din casa mea din bulevardul Carol 7, și 150.000 lei în acțiuni ale Băncii naționale. Casa valorează 200.000 lei).

Din acești bani se vor cumpăra opere de artă vechi, spre a îmbogăți colecția mea, pe care am depus-o deja la Ateneu și opere de artă noue spre a înfrumuseța celelalte părți ale Ateneului.

Din trei în trei ani, eforii vor face să execute bustul, sau statua, celui mai celebru membru al Ateneului, din ori-care oraș al țării, ale cărui opere vor fi mai renumite. Aceste busturi vor fi încoronate la fiecare trei ani, la Ateneu, când vor fi adunări generale, precum sper și precum o doresc din tot sufletul.

Doresc să se stabilească, cu ramificații în fiecare oraș din țeară, cele două societăți suszise, adică Societatea filarmonică și Societatea artelor frumoase, (aceasta este disolvată). Spre a reuși la aceasta, eforii pot să afecteze sume mai mari, timp de mai mulți ani, și se lase pentru mai tîrziu cumpărarea de opere de artă vechi. Sînt încredințat, că prietenii mei, pe cari i-am numit eforii, vor primi această însărcinare și că, cunoscînd intențiile mele, vor îndeplini voința mea, în spiritual testamentului.

București, 15 Aprilie 1898.

Scris, datat și semnat de mine, C. Exarcu“.

Diurnele deputaților. În Norvegia s'a pornit o mișcare acută pentru reducere diurnelor deputaților. Câți bani coasăm și la noi diurnele deputaților, și cât de puțină ispravă fac întru a fîcîri țeara.

Noue maghiarisări de nume.

„Pester Lloyd“ publică din nou o listă a acelor cari i-au maghiarisat numele. Dintre 60 de persoane, aproape toți sînt oficiali și servitori de pe la trenuri. Și totuși se mai susține, că oficialii dela tren, nu sînt maghiarisăți cu forță.

Nouă linie ferată în România. S'a deschis pe seama ministerului de lucrări publice un credit extraordinar de 3.000.000 lei, pentru acoperirea cheltuielilor necesare, spre a se face în cursul anului 1898—99, o nouă linie ferată între Comănești-Palanca.

Vifore. Nu numai la noi, dar' în întreaga Europă, viforele pustiesc în mod înfrîtor. Așa spre pildă în Berlin, în 23 I. c. a fost un orcan împreunat cu grindină, care a făcut mari stricăciuni. Ploaia a fost atât de mare, încît toate străzile erau sub apă, și apă pîtrundea până prin case. — Desseme-nia au fost vifore înfrîngătoare prin Belgia, cu deosebire în Braxelă.

Institut pentru idioți. Guvernul se ocupă cu ideea de a ridica un institut pentru copii idioți, la Lipotmez — care să fie oare-cum, o parte întregitoare a institutului de alienați de acolo. Planul edificiului care va costa 60.000 e gata. În institut deocamdată vor fi primiți 25 de fîciori, și 25 de fetețe.

Lucrătorii din Spania. Situația lucrătorilor din Spania s'a agravat, cu deosebire în provincie. Peste 17.000 lucrători sînt fără lucru. Este temere, ca fabricile să nu fie silite să se închiză în Iulie.

Șaguna și o deputațiune țigănească. Se știe că Șaguna, între nobilele sale însușiri avea și obiceiul, de făcea viziție canonică prin comunele din arhidieceză, pentru a cunoaște perfect biserica și credințioșii ei. Sosind odată într-o comună fruntașă, a primit rînd pe rînd deputațiile și partidele jeluitoare. Între partide — ce s'au vezi — și o ceată de cioroi, în frunte cu voivodul lor. Țigani s'au jeluiri arhierului, că Românii nu vor să-l lase în biserică. Șaguna le-a ascultat jalbele până la sfîrșit și le-a promis că le va face dreptate. Țiganii, însușiți de vorbele blînde ale arhierului venerabil, au iabucuit în strigăte: „Să trăească Măria Sa Șagună!“ — În țigani-săseră numele! A ris cu poftă și blîndul Metropolit.

Ciroul Henry. La începutul lunii ce vine va sosi aici la Sibiu renumitul circ a lui Henry. Reprezentațiunile lui promit a fi variate și amuzante, avînd un personaj de aproape 100 persoane și vre-o 60 de cai bine dresați. Atragem atențiunea cetitorilor nostri la inseratul ce-l publicăm azi, pe pagina 4-a.

Viena	.	.	.	.	.	.
Agio	.	.	.	.	.	.

CIRCUL HENRY

Piața Hermann.

Înștiințare.

Îmi iau voie a aduce la cunoștința înaltei aristocrații, prea laudabilei garnisoane c. și r., prea stimatului public din Sibiu și jur, că **la începutul lui Iulie** voi sosi aici cu societatea mea de circ, cu un tren separat, și voi ține un scurt ciclu de reprezentațiuni în

edificiul de circ, nou și solid edificat.

Societatea mea constatătoare din aproape 100 persoane 100

e compusă numai din **artiști de primul rang, dame și domni** și în ea e reprezentat fiecare gen al artei circense.

Un corp de balet (24 de dansatoare).

Grajdul meu care cuprinde **60 de cai**

de, școală liberi și de vânătoare, de dresura cea mai modernă, printre cari exemplare **unice.**

Elefantul meu Blondin

este după cele mai importante foi ilustrate, cel mai bine dresat patruped din lume. Mare alegere de

cele mai cu efect pantomime

și mare variație în reprezentațiuni.

P. T. Grandioasele succese ce le-a secerat întreprinderea mea în toate capitalele continentului și care a fost distins cu cercetarea personajelor înalte și prea înalte, precum și născuțimea mea de a plasa în întreprinderea mea numai specialități veritabile, ceea-ce îmi e cu puțință, fiind în legături cu agenții artistici din lume, îmi dau voie a spera, că voi satisface simțului estetic al onoraților locuitori ai orașului Sibiu. Promițând, că prin o continuă schimbare de program voi lua totdeauna atracțiune ne mai văzută aici, semnez cu rugarea să binevoiți a sprigini întreprinderea mea pe timpul scurt cât voi fi acum în Sibiu.

Cu distinsă stimă

HENRY, director și proprietar.

Băile Herculanee (Mehadia).

(Herkulesfürdő, Ungaria).

Stațiune de cale ferată, poștă și telegraf.

Renumite terme sulfuroase și sărate,
cu temperatură terestră de 55° C.

[1193] 6—15

Începutul sezonului la 1 Mai.

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedeză și masaj. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Pîndezvous internațional. — Situațiune admirabilă în valea romantică a Cerrei. — Promenade și locuri de excursiune. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vînt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Luminatiune electrică. — Muzică proprie. — Orfeu (Teatru Variété).

Medici români.

Consultațiuni în toate limbile europene.

Juncțiune cu trenul Expres și Orient-Expres; dela Orșova cu năile dunărene.

Bilete cu prețuri reduse.

Frecvența în anul 1897: peste 10.000.

Deschidere de restaurant.

Subscrisul am onorul a face cunoscut onoratalui public, că am deschis, în strada Măcelarilor nr. 21 un restaurant, numit „**La trimbița poștei**”. Voi servi cu vinuri bune, bere de Steinbruch, precum și mâncări bune și ieftine, cărnuri de charcuterie întotdeauna proaspete, și rog pe onoratal public de binevoitorul seu sprigin.

Cu toată stima

M. Hartmann.

[1822] 3—3

„ARIEȘANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII,

înființată de 11 ani

în Turda (Torda), comitatul Turda-Arieș (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulari, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvind în cazul acesta institutul și darea erarială după depuneri. Pentru depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă se dau 6%, dar darea erarială are să o solvească deponentul.

Depuneri până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-când. Sume mai mari sînt de a se însușia spre abțicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permițînd starea casei, depunerile se răsplătesc îndată și fără abțicere. Depuneri și ridicări se pot face și prin poștă și se resoală cu reîntoarcerea ei.

2. Acordă credit pe lângă cambii și obligațiuni cu cavenți.

3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară și pe efecte.

4. Acordă credite fixe pe lângă intabulare pe realități și case.

5. Și cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 20—60

În numele direcțiunei:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaroș, vicepreședinte.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Un învățăcel

de prăvălie.

În prăvălia de manufactură și bumbăcărie a subscrisului se primește numai decăt **un învățăcel**, care se cunoască limbile străine. Vor fi preferiți cei-ce vor avè cel puțin două sau trei clase gimnasiale.

Ioan Lazaroiu,

[1815] 4—

comerciant în Crăștiie.

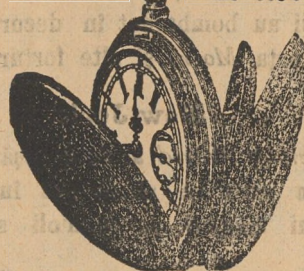
În viață

nu se mai dă nici-când ocaziunea rară de a pute avè pentru

prețul de numai fl. 3.50

următoarea colecție excelentă de obiecte:

16 bucați 16 bucați
fl. 3.50. fl. 3.50.

1 ciornic de buzunar anker-remont reform, care umblă regulat, cu garanție de 3 ani.

1 lanț de aur veritabil.
2 bucați de inele imitațiune de aur în cel mai nou facon, cu brillant.
2 bucați nasturi de mangete, duble de aur cu mecanism.

1 broș foarte frumoasă de dame.
3 nasturi de piept (Chemisettes).
1 nasture pentru guler.
1 ac elegant de cravată. [1148] 5—6
1 țiitor de orologiu.
1 ac facon de aur.

Toate aceste 15 bucați elegante de bijuterie dimpreună cu orologiu anker-remontoir costă

numai fl. 3.50.

Se trimite ori-și-cui prin rambursă. Dacă nu convin, banii se restituie, așa că pentru cumpărător este exchis ori-și-ce risc.

Se pot procura numai prin firma de orologerie

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Vor Nachahmungen wird gewarnt.

[1280] 8—5

Atelierul fotografic-artistic.

Cele mai excelente prestațiuni cu prețuri moderate, pentru fotografiări singurate, în grup, costume de ori-ce fel, precum și draguțe fotografii de copii etc.

[2748] 24—32

Atelierul fotografic-artistic:

Wilhelm Mann,

Plăța-mare nr. 19.

Doi mari Metropoliti ai Românilor

Andreiu bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterea Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei”,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut și se află de vînzare la Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păcățian.

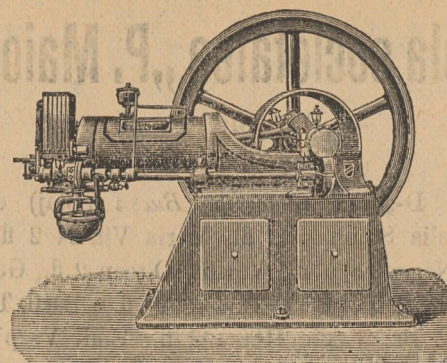
Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

fiecare Român,

luptător pentru

dreptul național.

Important pentru toți!

Prin scutirea legală de dare a benzinei pentru lucrări industriale, precum și pentru economie este renumitul nostru

motor original „Otto“

pentru benzină

cea mai ieftină putere motorică.

Langen & Wolf,

fabrică de motor,

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53.

Locomobilul benzin „Otto“

este cea mai bună și cea mai ieftină putere motorică, pentru ori-care economi.

Fără mașinist, fără schintei, fără nici un pericol de foc.

Informațiuni, prospecte etc. gratis.

[988] 10—52

Representant pentru Transilvania **Theil & Freyler** în Sibiu.

Depozitul fabricii de orloage și aurării a lui

Iuliu Erös

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3

trimite numai pe lângă rambursă postală

[2794] 31—58

Orologiu remontoir de nickel pentru domni	fl. 2.50 până la	6.—
„ „ de otel „ „	3.50 „	6.50
„ „ de aur „ „	4.50 „	6.50
„ „ de argint „ „	5.— „	12.—
„ „ de argint rusesco (Tula) pentru domni	10.— „	20.—
„ „ remontoir de argint pentru dame	6.— „	12.—
„ „ „ aur „ „	12.— „	30.—
„ „ „ aur „ „	20.— „	100.—
Lanț de argint „ „	1.50 „	8.—
„ „ aur pentru dame	8.— „	30.—
„ „ aur pentru domni	23.— „	75.—
Cercei și inele de argint	—80 „	2.—
„ „ „ aur	2.— „	100.—

Pentru marfă solidă și veritabilă se dă garanță în scris. Afară de obiectele sus amintite se mai află tot felul de bijuterii de aur și argint, precum și tot felul de garnituri de argint pentru masă, apoi cruci, potire, discuri, cădelnițe, lampe de altare etc. etc. pentru ritul gr.-cat. și gr.-or.

Cel mai bun atelier de repararea orloagelor.

L. Leichner, Berlin,

procurare directă, din care pricină sînt articli totdeauna proaspeți și cu garanță, că nu sînt nici rancezi, nici stricați.

Padră grasă, albă, roșă și crème, în dose mari și mici.

Padră de hermelin, alb, roșă și crème.

Alifii de cele mai fine, în bucați.

Alifii pentru buze și stiluri pentru sprâncene, recunoscute de cele mai bune.

Rouge fin de teatru.

Blanc „ „

Se recomandă ca fabricate de rangul prim.

Parfumeria Meltzer (edificiul comandai de corp), strada Cisnădiei.

Daniel Meltzer jun., fabrică de săpun și lumini, strada Gușterilor 25.

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vînzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

100 bucați 65 cr.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vînzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinăr” de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maximelor folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc”, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.